

znanimo, kar mislimo in vemo o tej zadevi. — Ker je imel „Glasnik“ največ podpore med mladino, začne izhajati novi literarni list z oktobrom t. l., to je: začetka novega šolskega leta. Izdajati ga mislita glavna sodelavca g. Janežičevega Glasnika poslednjega leta: gg. Jurčič in Stritar. Novi list bode specifično literaren, kar gledé naših potreb in tesnega okvirja, ki ga more imeti, kakor tudi v zaupanji, da bode začela sl. Matica izdajati list za strogo vednostne reči, in krepko podprta družba sv. Mohorja popularno-podučen list za ljudstvo in menj doraslo mladino — popolnoma potrjujemo. Kolikor nam je znano, bode imel novi lepoznavski list delavcev dovolj. Edino česar mu je treba je materialna podpora in zares bi bilo sramotno za slovenstvo, če se samo zarad tega ne bi mogel vzdržati. Delajte toraj, domoljubi, naberite naročnikov in posnemajte izgled vrlih koroških domorodcev! — Kar se pa tiče „kontrol“ — naj nam prečestiti g. dopisnik dovoli kratko opombo. Gotovo je prav tirjati, da se prejetje denarne pomoči od vredništva potrjuje in tako v imenu pospeševanja naše beletristike domoljubom, ki store kaj za to pospeševanje, zahvala izreče. Vendar bi mi mislili, da naj se ne zahteva da bi se celo razglašalo koliko in komu se je za honorar dalo toliko in toliko. Marsikteremu pisatelju bi bilo neljubo, da se na veliki zvonec obeša če in kaj je prejel za ono ali to literarno delce. Vse te reči naj ostajajo med pisatelji in vredništvom. Če pisatelj sam hoče razglasiti, slobodno mu. — Še eno je, česar se nam je ogibati pri podpiranju lepoznavskega lista, namreč to, da damo, kar damo, iz domoljubja in ljubezni do svoje reči, ne pa morda da bi kot podporniki hoteli imeti kak vpljiv na list, kar utegne vredovanje samó težiti in zavirati. Naši slovenski beletristi in kritiki bodo gotovo imeli po eni strani umetnost za vodilo, po drugi pak se ni bati, da bi na pota zašli kamor so se izgubili nekteri francoski in nemški pisatelji.

(Dalje prihodnjič.)

Igo Gruden:

Uspavanka.

Iz parka bezeg tiho v noč dehti —
 še v spanju tvoja roka kdaj se zgane,
 iz sanj teló še kdaj ti zadrhti,
 za hip tedaj polnoč drhté obstane —
 sládko spi!

Iz parka bezeg tiho v noč dehti,
 po mraku vonj do naju se pritiplje,
 čez naju se prelije iz noči,
 ves božji sèn noči na naju siplje —
 sládko spi!